

הפטרה
"וה' נתן"

פרשת תרומה

המאור שבתורה

מעט מן האור דוהה הרבה מן החושך

לצ"נ: מו"א צט"ר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

שבת ו' אדר התשע"ז

יום	הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
יום	17:24	18:15	18:56
ת"א	17:21	18:13	18:52
חיפה	17:21	18:13	18:53
ב"ש	17:23	18:15	18:55

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

הגר"י מבקש ליחד מיליון על נקיות לשונו של הרב **ניסים טולדנו** זצ"ל "מעולם לא שמענו ממנו ביקורת על משהו או משהו, גם בעניינים תורניים והשקפתיים. ולא שלא הייתה לו **דעה מוצקה**, הייתה לו גם היתר, ואליבא דאמת היו אנשים ופעולות שלא מצאו חן בעיניו, אלא שהוא לא העלה את הדברים על דל שפתיו". הגר"י מוסיף ומבאר את עומקה של הנהגה זו, "אבא פחד שלעיתים אף אם הביקורת היא לשם שמים, מ"מ יתכן ותהייה שותפות בה גם נקודות הנובעות מ**אינטרסים אישיים**. ומשכך חר שלא להשמיע את דעתו כנגד עניינים שונים." כך גם כשביקשו לערבו בענייני פוליטיקה, עסקנות חרדית, רבנו ברח מזה כמו מאש, ולא אבה לשמוע מטוב ועד רע. הוא שמר על **שלמותו האישית**, ועל דרגתו הרוחנית הגבוהה, עלה ונתעלה בכתרה של תורה ובכתר שם טוב.

אין רכים וחדירים מן המים אך אין סלע וצור שהם נלא ויכלים לו, כי המים חזקים מצור ומסלע

האמת היא שאנחנו מפחדים לספר על רוח הקודש של הרב **מורכי אליהו** זצ"ל כי ישנם כל כך הרבה מקרים ואנחנו יודעים שלא נוכל לספר אפילו לא מקצת קצוהו של הסיפורים שהרב **הסתיר אותם בחכמתו**, ובכל זאת בעקבות מה שלמד אתנו הרב זצ"ל על כי "בעולם הבא אין גאווה" אנחנו מספרים לפי מיעוט הכרתנו. כשהרב זצ"ל היה חולה בבית החולים בקומה העשירית היו באים אליו בבקשה **שיתפלל על חולים**. פעם אחת היה חולה בקומה שמונה, באותו בית חולים, ובאו קרוביו של אותו חולה לבקש מהרב שיתפלל עליו. הם עלו רק שתי קומות ובאו ליד מטתו של הרב, והרב סימן להם שהוא כבר נפטר.

"ועשית את הקרשים למשכן עצי שיטים עומדים" לימד הקב"ה **דרך-דרך-ארץ** לדורות הבאים, שאם יבקש אדם לבנות ביתו על-ידי אילן עושה פירות, אומרים לו: ומה **מלך מלכי המלכים**, שהכול שלו, שאמר לעשות משכן, אמר שלא לקחת אלא מאילן שאינו עושה פירות, אתם על-אחת-כמה-וכמה.

גם לאחר שהקים הרב **יעקב יוסף** זצ"ל את מפעלו האדיר **חזון יעקב** אשר שכן בבית הכנסת **'בורכוב'** שם נמסרו בכל יום שיעורי תורה סביב השעון, והדבר עלה לו ממון רב.

מעולם לא נסע לחו"ל ולא לקח **לעצמו חופשה**. רק המשיך בסדר יומו להרביץ עוד תורה ולאגור לעולם שכולו נצח. פעם אף התחננו בפניו כי אם יבוא רק למשך שבוע למקום פלוני בחו"ל הרי שיקבל **מליון דולר** תרומה למפעל שיעורי התורה האדיר שהקים,

אך הרב לא התרגש מהממון והשיב בפשטות: 'אם מן השמיים רוצים הכסף יגיע אף ביושבי ירושלים'

חסידי-היודע לצאם בשעת אכילה ולהתברך בהיותו בין אנשים

למרות גדלותו התורנית, השקיע הרב **משה לוי** זצ"ל חלק ניכר מזמנו בהעברת שיעורים לבעלי בתים, בניסיון לחברם **לעולם התורה**. היו כאלה שהגיעו לשיעוריו המעמיקים מבלי שהיו שומרי תורה ומצוות, ועל-ידי השיעור התקרבו לתורה.

שאלו את רבי **מונח-מונדל מקוקוק**: היכן מקום משכנו של הקב"ה? וענה: בכל מקום שאליו מכניסים אותו. זהו שנאמר: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" - אם פנימיות האדם מלאה **אהבת ה' ויראתו**, הקב"ה שוכן בתוכו ממש.

להצלחה אבות רבים- לכישלון אין אף לא אחד

גם בעיסוק ב'הפצות' בצורתן הפשוטה יותר לא ראה הרב לוי משום **פחיתות כבוד**. פעם, כשהגיע אליו הירקן הביתה, הציע לו הרב לוי להניח תפילין. הרב לא נרגע עד שרכש **למענו תפילין**, מבלי שהייב אותו לשלם עליהם, ואכן, אותו יהודי החל להניח תפילין בזכותו. כשהיה סנדק בברית מילה ראה נער חילוני, והניח לו ולהבריו תפילין כשהוא מסביר להם את גודל המצווה.

נקודה לתחשבה
וערך גדול מאד, יזהר האדם לא לזלזל, פעיל סביבה אמריקאי הטיב להגדיר זאת בשנינות: "מלחמת העולם השלישית היא הקרב בין האדם לטבע, הבשורה הרעה היא: אנחנו מנצחים!..."
 לכן בורא העולם קורא את האדם לסדר: **מנגנון קיום המצוות** משמש ככלם עדין ליצרים החייתיים הקיימים באדם **כל מעשה טוב משפיע**! כל בחירה קובעת! וכל החלטה אחראית ליצור תגובה!!!
 שמעתם פעם על צ'רלס פלאם? - הוא היה טייס קרב אמריקאי שנפל בשבי לאחר שמטוסו הופל בוויאטנם. הוא בילה 6 שנים בשבי. שרד, השתחרר וכיום מרצה על הלקחים שלמד באותה התקופה. יום אחד ניגש אליו במסעדה אדם ששאלו: "אתה פלאם, שצנח ממטוסו שהופל בוויאטנם?". תמה האיש: "איך ידעת?". "אני הוא זה **שקיפל לך את המצנח**!..." השיב האיש. באותו הלילה פלאם לא הצליח לישון.
 הוא כל הזמן חשב על האיש הפשוט שאף אחד "לא שם לב אליו" כשהיה מקפל מצנחים פשוט בנושאת המטוסים שלו, שכל הזמן היה עסוק בלבדוק מיתרים ובקיפול בקפידה בדי משי של מצנחים, מחזיק בשתי ידי, בכל פעם מחדש, את גורלו של אדם שלא הכיר...
 למי אנחנו מקפלים את המצנח? ... האם אנחנו זוכרים. גם ברגעים קשים. שכל מעשה שלנו 'קיפול' המצנח שלנו **יקבע את גורלם של דורות שלמים** שעדיין לא נולדו. אך חייהם יוצבו ע"י המהלכים והפעולות שאנחנו עושים היום. נעשה מחר וביום שאחריו... כמה אחריות יש לנו בתור הורים על דור ההמשך? (העורך)

בבית-המקדש הייתה הכרה והרגשה באלוקות בבחינת **ראייה ממש**. לכן המקדש היה כעולם אחר ממש. מי שנכנס לתוכו **תפס והרגיש** אלוקות בדרך 'פשיטות' ולא בדרך 'התחדשות'.

יש לבאר את **מטרת המן**, שכל כך היה דחוף לו להשמיד את עם ישראל ביום אחד, כי הוא ידע שאצל עם ישראל אם זה נהפך לטובה הם עושים מזה חג **וכאב לו** שיהא להם חג יותר מיום אחד.

הנהגתו הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זיע"א.

מלבושים וכלי ביתו היה מצמצם מאוד, ועפ"י רוב היו מלבושיו מה שהתנדב אחד או נעלים וטליתים קטנים וכותנת ומעילים, כי על ענייניו היה מצמצם מה שצריך עד קצה האחרון, וכן השתמש בבית בפחות שבכלים, ומעט מן המעט שהיה לפעמים קונה איזה דבר, והכל בשביל שבמקום זה יוכל להרבות על דברי צדקה. מאכלו היה מעט חלב ולפעמים ביצה מטוגנת בשמן, או תבשיל של אורז ואטריות עם מעט חלב. וכל ימיו לא אכל בשר חוץ משבת ויו"ט ולפעמים בר"ח היה אוכל בשר עוף אשר נשחט עפ"י ב' חודשים, והוא בעצמו היה משגיח על כשרותו ומליחותו, כי היה מקפיד בעת מליחתו שלא יהיה שום דם דבוק וגורד בכל הפינות היטב מלכלוך דם. מעולם לא התקרב לאוכל-כל אכילתו היתה בלילה. **התיכת לחם יבש ובצל**, היה מכניס משהו בפיו והיה שוקע בתוך עצמו, כולו מנותק מהעולם. סיפר ר' **שמעון רובין** זצ"ל,

שפעם ראה איך שרבונו אוכל וראה ששם ראשו לאחוריו ותוחב את הלחם ישר לתוך בית הבליעה ואח"כ התיכת בצל. ובשבת היה אוכל הרבה וכרגיל.

מפורסמת היתה אהבת האמת של כ"ק אדמו"ר רבי יחזקאל הברשטאם משינאווא זצ"ל וגודל הקפדתו שיהיה תמיד תוכו כבדו. בהיותו פעם בעיר אוהעל דרש בדרשה בביהכ"ס. כעבור שנים התעורר ספק בלבו אם כל כוונתו בדרשה היא היתה לשם

שמים... מה עשה? קם ושב וצויה להכריז שיבואו כולם לבית הכנסת כי רוצה לדרוש לפניהם. ואכן נתאספו כל אנשי העיר לשמוע דרשתו. עלה רבי יחזקאל על הבימה וכך אמר: "שמעו נא רבותי! לפני שנים אמרתי כאן דרשה ולא היתה כוונתי לשמים בשלימות. וזהו **חטא גדול** לדרוש בכוונות לא רצויות ופניות לחוץ. רצוני איפוא לחזור בתשובה על זה באופן שמבואר בגמרא "על כן באתי לכאן וכינסתי אתכם כדי שיהא ממש באותו מצב כמו שהיה אז בשעת הדרשה. והנני מבקש באזני כולכם מהקב"ה שימחל לי..."

לפני שנים אמרתי כאן דרשה ולא היתה כוונתי לשמים בשלימות. וזהו **חטא גדול** לדרוש בכוונות לא רצויות ופניות לחוץ. רצוני איפוא לחזור בתשובה על זה באופן שמבואר בגמרא "על כן באתי לכאן וכינסתי אתכם כדי שיהא ממש באותו מצב כמו שהיה אז בשעת הדרשה. והנני מבקש באזני כולכם מהקב"ה שימחל לי..."

נס, שאין אדם יודע מתשבת תבניתו, ואם לא כן "מנין" לא יכלו לאסוף.

משולחן גבוה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

"וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת" (שמות כה, ג)

ישנם שלושה סוגים בנותני התרומה ללימוד התורה, לחסד ועזרה לזולת, סוג אחד הנודבים מיד את ליבם לתרום ולעשות עדקות ומעשים טובים **אע"פ שלא מבקשים מהם. הם נרמזים במילים "אשר ידבנו לבו".** סוג שני שלא נותנים מיד מעצמם, אלא כשבאים אליהם ומבקשים עדקה הם פותחים את ידם וליבם ונותנים. הם נרמזים במילים "תקחו את תרומתי". וסוג שלישי שגם כשבאים אליהם הם לא מיד נותנים, קשה להם, וצריך לקחת מהם בכח. הם נרמזים במילים "וזאת התרומה אשר תקחו מאתם" – תקחו מאיתם בכח, וכפי שאמרנו רבותינו (קידושין עו ע"ב) ונפסק בשו"ע (יו"ד סימן רמ"ח ס"ב) ממשכנים על העדקה.

וסימן לדבר, **זהב** – זה הענות בריא, אדם שבריא ומרגיש טוב, ובכל זאת נותן את תרומתו. **כסף** – כשרואה סיכנה פיזית, כשרואה שיש סכנה פודה את עצמו, נותן פדיון נפש ותרומות... **נחשת** – ניתנת חזלה שיאומר תנו, לא נותן בחיים חיותו אלא אומר שיתנו רק לאחר פטירתו מהעולם, אמנם זו תרומה, אך זו תרומת נחשת... התרומה הטובה והרצויה ביותר זה כשנותן האדם כשהוא שלם ובריא ומחפש שיהיה לו חלק במצוות ה'.

***

לפני הגאון רבי **עקיבא איגר** זצ"ל, הגיעו שני בני אדם עשירים, אחד היה זקן בגיל שמונים, והצעיר בגיל שלושים וחמש. הזקן טען: **"כבוד הרב, אני באמת רוצה לתרום, אך אני מפחד שמוא אאריך ימים רבים ולא יהיה לי כסף כדי להתקיים..."** ואילו הצעיר נתן לרב סכום כסף גדול ואמר: **"כבוד הרב, אני מפחד, אדם לא חי לעולם, הנה, פלוני נפטר בגיל צעיר, לכן אני רוצה לתרום, שיהיה לי מוצה גדולה לעולם הבא..."**

לפני שיצאו בירכם הרב ואמר: **"יהי רצון מהקב"ה יציל אתכם ממה שאתם מפחדים..."**, את הזקן שמפחד להאריך ימים ולכן לא תרום יהי רצון מהקב"ה יציל אותו מזה ומימיתו מוקדם.. ואילו את הצעיר שתרום ומפחד שמוא לא יאריך ימים יסיר לו הקב"ה את הפחד ויאריך ימיו בטוב ושנותיו בניעימים.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

גבר אחד ממתין ליד חדר

היולדות, מזיע, לחוץ, מתנשף, מעשן 3 חפיסות סיגריות - מצפה לראות את הרך הנולד. כעבור שעתים מגיעה האחות ומודיעה לו: "אדוני, מזל טוב, נולדה לך בת". "וואו, איזה מזל", ענה הבעל, "לפחות היא לא תצטרך לעבור את הגיהנום שהיה לי פה היום".

מספר רבי יהושע הרד

ממקורבי הרב מפוניבז' - הגאון רבי **יוסף שלמה כהנמן** זצ"ל: יום אחד נתלויתי אל הרב כאשר יצא לעיר הסמוכה, תל אביב, במטרה לסדר ענינים כספיים של הישיבה. המצב בקופה היה בכי רע. הרב לא ידע מאין יבוא עזרי ולהיכן לפנות.

והנה כאשר הגענו במכונית לתל אביב, ביקש לעצור סמוך **לבית הכנסת הגדול** שברחוב אלנבי, ונכנסתי יחידי לאולם עזרת הנשים שהיה ריק מאדם. כאן נעמד ביפנה והיסב את פניו אל הקיר, ויפתח באמירת פרקי תהילים מתוך בכי ודמעות שליש, ככתוב "אשפוך לפניו שיחי, צרתי לפניו אגיד".

הוא **התפלל בניעימה** של הפצרות, תחנונים, שהמיסה את הלב התפלה נמשכה כרבע שעה בערך. ראו עליו שמשים נפשו בכפו אחר כך יצא לפועלו בפנים מאוששות, ומשמים הצליחו את דרכו.

כל העולמים: hamaor.net

בבית כנסת אחד עשו

מכירות. הגיעו למפסטר, בוזגלו צועק 100 שקל. העשיר של הקהילה, שגם לו היה אזכרה באותה שבת, צועק 200. בוזגלו 1000, העשיר 2000.

בוזגלו מתעצבן, וצועק 20 אלף שקל! הקהל משתתק, ובוזגלו, נפוח כולו, עולה למפסטר.

לאחר סיום ההפטרה הגבאי מתחיל לברך בהתלהבות: "מי שברך אבותינו". בוזגלו צועק: "רגע, חכה חכה, קודם כל התרת נדרים!"

כשם שבמקדש הגשמי היה **בנחו וביכולתו** של כל אחד ואחד מ ישראל לעשות מקדש לעצמותו יתברך, כך גם **במקדש הרוחני** שבתוך כל יהודי ביכולתו לעשות שעצמותו יתברך תשרה בו.

כ"ק האדמו"ר רבי יעקב

אריה מראדזימין זצ"ל היה

עני מרוד בימי רבנותו בריכושבל, אך היה שמח בחלקו. ברוב עוניו לא היה בידו לקנות כובע לראשו, על כן היה מכסהו **בעלה של כרוב**... כדרך האיכרים העניים. פעם פגש בו אחד ממקורביו וראהו מהלך והכרוב על ראשו כשהוא שמח וטוב לב. תמה ושאל את הרבי: "כלום אין הרב מרטשבל **מתבייש גדלותו?** תמה אף הרבי לשאלתו והשיב: "וכי למה אתבייש בה, כלום גנבתיה ממישהו?"

רשימת תפוצה info@hamaor.net

האור הגנוז - ויבדל ה' בין האור

ובין החושך. ידוע כי את האור הטוב, **גנוז ה' לצדיקים**, לעתיד לבוא. והיכן גנוז? בתורה. ע"י שהגוים בתורה, אפשר לצפות האור הגנוז. גם אצל מרן רבנו **שובדיה יוסף** זצ"ל מצינו זאת, כמו שמסופר: מעשה שהיה בזוג שקיבלו גרות מבי"ד בארה"ב, וביקשו הכשר לגיורם. מי שעסק בעניין, הגיש את הבקשה לפני מרן, והוא השיב: תניח לי יום אחד בביתי ואני אתן לך תשובה.

כעבור שעה קלה קיבלתי

טלפון מארצות הברית, שבי"ד שם קיבל כסף וביים עדות שקר. באתי מיד לספר זאת למרן ובטרם התחלתי לדבר, אמר לי: **"אינני מבחין לפסק זה.** אני מבחין בעדות שקרית בקרבנו".

בנו של רבנו "החפץ חיים" זצ"ל סיפר על הנקגת אָביו בתוך

ביתו: "זכורני מימי פְּתוּרְתִי, כי פעם התאוננה אמי על מצב הבית הָרָדֵעַ, וְפָלְטָה מִפִּיהָ: "הֲלֹא בֵּית פְּלוֹנִי שָׁהָם הַדְּיוֹטִים – אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים וְגִבְיָהֶם אֲסִים וְפְשׁוּטִים, בְּכָל זֹאת – הֵן וְעֵשֶׂר בְּנֵיהֶם, וְאֲנִי לְעִמְתָם, חֲיִים בְּדַחַק פֶּל פֶּה!" וְהָשִׁיב לָהּ אָבִי – הַחֲפֵץ חַיִּים – בְּסִגְנוֹן זֶה: "אֲנִי רוֹאֶה לְפִי יִשְׂרָאֵל לְבָרָה שֶׁפָּדָה רְצוּנָה, כִּי אִישׁ פְּלוֹנִי, שְׂאֵל תָּנֶן אוֹתוֹ ה' בְּדַעַת רַחֲמָהּ, וְגַם לֹא הֲצִלְתוּהוּ לֹא בְּכַנְיָם פְּעִלֵי בְּשָׂרוֹת טוֹבִים, הֲיָה לוֹ לְהַעֲנִיבוֹ גַם בְּעֵינָיו."

וְלַעֲמַת זֶה: אֵת, שֶׁתִּגְדֹּה ה' **בבעל בן תורה**, וְגַם אוֹתָהּ תִּגְדֹּה ה' בְּהִקְרַת הָאֲמֵת, וְכִמוֹ כֵּן גַּם בְּנֵי, יֵשׁ תִּקְוָה כִּי יִהְיֶה לְזִמְדִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים גְּדוֹלִים, אֵת פְּסָפֵה כִּי תִתְבָּרַךְ **גם בעשידות!** הֲיִכֵּן הוּא יִשְׂרָאֵל הָאֱלֹקִי, שְׂבִיתָנו יִתְבָּרַךְ בְּכָל, בְּחֻמְהָ וְעֵשֶׂר, בְּכַנְיָם פְּעִלֵי תִקְוָה, וְאֵלּוּ בֵּית פְּלוֹנִי יִשְׂאֵר רִיק מִכֵּל, לֹא בְּרוּחָנִית וְלֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת? עַל כֵּן הֲבֵה נִשְׁמַח בְּתִקְוָנוּ – כִּי טוֹב הוּא!"

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשד, דינה בת רוב, יוסף דהאן בן שמחה, לאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיא בן לוליה, מנחם חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזריה, שלומית חיה בת אסתר, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, מנחם בן מנחם, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה אלעזר בן רגינה, אפרים אליוה בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה אייר, שמעון בן רינה, ישראל בן שמחה סבג, אוסיאנה בת גוריה חלפון, שמואל בן רבקה זכאי **מרן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**